

Postanowienie z dnia 13 maja 2003 r.

III SW 33/03

O zachowaniu terminu określonego w art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o referendum ogólnokrajowym (Dz.U. Nr 57, poz. 507 ze zm.) decyduje data powzięcia przez Państwową Komisję Wyborczą wiadomości o zamiarze skorzystania z uprawnienia, o którym mowa w art. 48 ust. 1 tej ustawy, a nie data nadania zawiadomienia w polskim urzędzie pocztowym.

Przewodniczący SSN Krystyna Bednarczyk, Sędziowie SN: Roman Kuczyński (sprawozdawca), Zbigniew Myszka.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 13 maja 2003 r. sprawy ze skargi Stowarzyszenie Ziemi Elckiej „Jedna Prawica” w Elku na uchwałę Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 6 maja 2003 r., odmawiającą wydania zaświadczenia o przysługiwaniu uprawnienia do udziału w kampanii referendalnej w programach radiowych i telewizyjnych.

o d d a l i ł skargę.

U z a s a d n i e n i e

Uchwałą z dnia 6 maja 2003 r. Państwowa Komisja Wyborcza odmówiła Stowarzyszeniu Lokalnemu Klub „Gazety Polskiej Jedna Prawica” wydania zaświadczenia o przysługiwaniu uprawnienia do udziału w kampanii referendalnej w programach radiowych i telewizyjnych nadawców publicznych w formie audycji referendalnych z uzasadnieniem, że otrzymała przysłane pocztą, wymagane przy zawiadomieniu o zamiarze skorzystania z uprawnienia w kampanii referendalnej dokumenty po upływie terminu, zakreślonego przepisem art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o referendum ogólnokrajowym (Dz.U. Nr 57 poz. 507).

W skardze do Sądu Najwyższego Stowarzyszenie podnosi, że zawiadomienie nadało na poczcie przesyłką poleconą dnia 29 kwietnia 2003, wobec czego termin

został zachowany, mimo doręczenia go Państwowej Komisji Wyborczej dopiero dnia 5 maja 2003 r.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 48 ust. 2 ustawy o referendum podmioty, o których mowa w ust. 1, najpóźniej w 40 dniu przed dniem referendum zawiadamiają Państwową Komisję Wyborczą o zamiarze skorzystania z uprawnienia określonego w art. 1. Przepisy ustawy o referendum nie regulują wprost kwestii skuteczności zawiadomienia lub sposobu doręczenia zawiadomienia, a przepis art. 92 ust. 1 tej ustawy w sprawach nią nieuregulowanych odsyła do odpowiedniego stosowania przepisów ustawy Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej. Ta ostatnia ustawa (z dnia 12 kwietnia 2001 r., Dz.U. Nr 46, poz. 499 ze zm.) w art. 233 ust. 1 stanowi, że ilekroć w ustawie jest mowa o upływie terminu do złożenia skargi lub odwołania do sądu albo organu wyborczego, należy przez to rozumieć dzień złożenia skargi lub odwołania w sądzie lub organowi wyborczemu. Kwestię terminu i sposobu wniesienia protestu przeciwko ważności wyborów reguluje przepis art. 79 ust. 1 i 2 Ordynacji wyborczej, a postępowanie przed Sądem Najwyższym przepis art. 80 ust. 1 tej Ordynacji. Jeżeli zatem przepisy tej ustawy w poszczególnych przypadkach uznają nadanie protestu wyborczego w polskim urządzie pocztowym za równoznaczne z wniesieniem go Sądu Najwyższego, nie ma zaś odpowiedniego przepisu dotyczącego zawiadomienia z art. 48 ustawy o referendum, należy - stosownie do art. 233 ust. 1 Ordynacji wyborczej - uznać, że zawiadomienie o zamiarze skorzystania z kampanii referendalnej jest wobec Państwowej Komisji Wyborczej skuteczne w dniu złożenia tego zawiadomienia Komisji (powzięcia przez Komisję wiadomości o nim), nie zaś w dniu nadania zawiadomienia na poczcie. Ze względu bowiem na możliwość opóźnienia korespondencji przyjęcie, że termin 40-dniowy z art. 48 ust. 2 ustawy o referendum jest zachowany ze względu na datę nadania przesyłki, prowadziłoby w istocie do naruszenia wyznaczonego przez ustawodawcę terminu i zachwiania kalendarza wyborczego ustalonego przez Sejm RP uchwałą z dnia 17 kwietnia 2003 r. (Dz.U. Nr 66, poz. 613).

Skoro w przedmiotowej sprawie Państwowa Komisja Wyborcza powzięła wiadomość o zawiadomieniu dnia 5 maja 2003 r. należy uznać, że termin z art. 48 ust. 2 ustawy o referendum nie został zachowany, a tym samym zawiadomienie Stowarzy-

szenia nie odpowiadało warunkom określonym w tym przepisie. Materia postępowania w sprawach referendalnych (wyborczych) jest ściśle reglamentowana w przepisach Ordynacji wyborczych oraz ustawy o referendum i jeżeli nie ma wyraźnego odeśłania do przepisu Kodeksu postępowania cywilnego lub Kodeksu postępowania administracyjnego, to brak jest przesłanek do stosowania tych przepisów.

Sąd Najwyższy uznał zatem zaskarżoną uchwałę za zgodną z prawem i na zasadzie art. 48 ust. 7 ustawy o referendum orzekł jak w sentencji.

=====